

פסחים צג

Any person who is טמא on ליל חמש עשר is considered unable to eat the קרבן פסח, and brings it on פסח שני. The קרבן פסח is נשחט for a טבול יום, who then waits until dark to eat the קרבן פסח.

A גר שנתגייר between פסח ראשון and פסח שני, or a קטן who became a גדול between פסח ראשון and פסח שני, must bring the קרבן פסח on פסח שני. If the קרבן פסח was שחט for the קטן on פסח ראשון, then he is פטור on פסח שני.

A person who was טמא, far away, or was a שוגג or אונס and did not bring the קרבן פסח, brings it on פסח שני, which is on יד אייר in the afternoon.

A person who was a שוגג or אונס on פסח ראשון, and was not מקריב במזיד on פסח שני is חייב כרת. If he was a שוגג or אונס on פסח שני as well, he is פטור. If he was a מזיד on פסח ראשון, he may be מקריב on פסח שני, but if he could not be מקריב on פסח שני--even due to a שוגג or an אונס--he is חייב כרת.

What is considered far away? Fifteen מיל away from the walls of ירושלים (every מיל is approximately eighteen minutes of travel).